

Bayer Zsolt: A demokrácia állapota ma az EU-ban

2022 szeptember 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Vérlázító. Ez az egyetlen szó, amit használhatunk.

Azért, mert az összes többi, amit használnánk (s amit valójában használnunk kellene) túl csúnya ahhoz, hogy nyomtatásban megjelenjen. De azért ön, kedves olvasóm, mindet mondja ki, jó hangosan.

Kezdjük talán a német külügyminiszterrel. Ez a zöldpárti (tehát ab ovo idióta) „politikus” a minap kijelentette: „Ha azt az ígéretet teszem az ukrán embereknek, hogy »melletetek állunk, amíg szükségetek van ránk«, akkor azt be is akarom tartani. Nem számít, mit gondolnak a német választóim, de én teljesíteni akarom az ígéretet az ukrán népnek.”

„Nem számít, mit gondolnak a német választóim” – ezt jegyezzük meg jó alaposan, hiszen ez az új, haladó „európai” „elit” hitvallása. Vagyis ez az új demokrácia. Annalena Baerbock, zöld külügyminiszter hitvallása – hitvallása ezeknek mind. Ha egyet olvastál, egyet hallottál, olvastad és hallottad az összeset. S ez a hitvallás a maga természetességében következik a mai „német” alkanellár hitvallásából, ami ez:

„Mindig hányingerem volt, ha a hazaszeretet szót hallottam. Soha nem tudtam mit kezdeni azzal, hogy Németország, és ma sem tudok.” Hát nem csodálatos? Ez az ember ma alkanellárja annak, amit?l hányingere van, és amivel nem tud mit kezdeni. A külügyminiszter pedig magasról tesz rá, hogy mit akarnak a németek, mit gondolnak a választói. Mert ? másoknak akar megfelelni. Mindig másoknak. S onnan lehet tudni, hogy ez az új hitvallás, ez a nekünk szánt jöv?, és ez az új demokrácia, hogy idehaza Puzsér Róbert harcos publicisztikában állt ki Baerbock mellett, hangoztatva, mennyire meg van hatódva, hogy végre akadt egy „politikus” Európában (is), aki magasról tesz a saját választóira.

Természetesen a marhaláncon tartott német „sajtó” azzal van elfoglalva azóta is, hogy megmagyarázza a megmagyarázhatatlant, vagyis ennek a hülye és alkalmatlan és fogalmatlan és leginkább elviselhetetlen n?nek a szavait. Szóval, hogy igazából nem is azt mondta, nem is úgy mondta, és nem is arra gondolt.

De. Igen. Arra gondolt. Ami gondolat ezekben egyáltalán van, az mind ilyen gondolat.

És pontosan úgy is néz ki már az országuk, mint az összes gondolatuk. (Tegnap vertük meg ?ket, nagyon hosszú idő után el?szőr. Régen esett ilyen jól gy?zelem, mint ez a tegnapi. És mennyire jellemz? volt ezekre a gyáva német senkikre, ahogy Lipcsében a Lipcse játékosát, Szoboszlai Dominikot dobálták, hogy majd a hétvégi bajnokin ugyanezek a német senkik neki drukkoljanak.)

De térjünk vissza a demokrácia új kiadására! Ennek másik jellegzetes, tipikus képvisel?je Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke. Nagyvonalúan és elegánsan tekintünk most el attól, hogy komolyabban elemezzük ennek a politikusnak az életútját. Szorítkozzunk egy tizenhat hónappal ezel?tti eseményre, legyen az a kiindulópontunk. Akkoriban az történt, hogy az Európai Unió kiment a pénzpiacra, és felvett egy irgalmatlanul nagy összeg? hitelt. Azzal a céllal, hogy a Covid után megtépázott uniós országok pénzhez jussanak, elkerülend?, hogy összeomljon a gazdaságuk és/vagy az államháztartásuk. A kölcsön felvételéhez az összes európai uniós tagállam beleegyezésére volt szükség – így természetesen Magyarországra is. Annak a Magyarországnak is bele kellett egyeznie a hitelfelvételbe, amely Magyarországnak amúgy nem volt szüksége akkor arra a pénzre. Arra a pénzre leginkább néhány déli tagállamnak volt szüksége – és Magyarország szolidaritást vállalva velük, végül belement a hitelfelvételbe. S persze itt érkezünk el Ursula von der Leyenhez, aki akkor belenézett a magyar kormány képvisel?jének a szemébe, és azt mondta neki: kérlek, ne vétőzzátok meg ezt a hitelfelvételt, és én személyesen garantálom, hogy ti is nagyon gyorsan és akadálymentesen fogtok hozzájutni a benneteket megillet? összeghez.

Ez tizenhat hónappal ezelőtt történt. S ma ott tartunk, ahol tartunk. A „jogállamisági” vitáknál tartunk. Már megint. S persze ott tartunk éppen, ahol lengyel barátaink. Akik már meg is egyeztek a Bizottsággal, akiknek Ursula von der Leyen nagy valószínűséggel ugyanazt mondta, amit nekünk tizenhat hónappal ezelőtt – és a lengyelek pontosan annyi pénzt kaptak, mint mi. (Ja! El ne felejtsem! Egy adalék a „jogállamisági” problémák no meg persze a brüsszeli bürokraták komolyságához: három éve hallgatjuk, hogy a magyar vagyonbevallási rendszer nem jó, azt változtassuk meg. Csak azért, hogy végre kuss legyen, szóról szóra, betűre?l betűre lefordítottuk a brüsszeli vagyonbevallási rendszert, és bevezettük azt. Most azt mondják, a brüsszeli nem jó, vezessük be a régit. És ezeket kellene nekünk komolyan vennünk. Ezeket nekünk komolyan kell vennünk?) És itt be is fejezhetnénk tulajdonképpen Ursula von der Leyen jellemrajzát. Amelyből amúgy oly szépen rajzolódik ki az új „európai”, „nyugati” „demokrácia”.

De nem fejezzük be. Most jön ugyanis a java! S az a legegyszerűbb, ha saját lapom, a Magyar Nemzet beszámolójára hagyatkozom – íme: „Ursula van der Leyen szerdán előadást tartott az amerikai Princeton Egyetemen, ahol az egyik hallgató az olaszországi választásokról kérdezte. Válaszában az Európai Bizottság elnöke azt mondta, figyelemmel kísérik a választások eredményét, és ha a dolgok »nehéz irányba« mennek, akkor, ahogy már beszélt Magyarországról és Lengyelországról, vannak eszközeik. Ursula von der Leyen a felmérésekben előnyre álló jobboldal esetleges győzelmére utalt.”

Nem magyaráznám meg, mert nem akarok szájbarágós lenni. És úgy is világos: ha az olaszok nem találják el, hogy Brüsszel kit is szeretne kormányon látni Rómában, akkor miképpen ezt Lengyelország és Magyarország esetében is megtették, vannak eszközeik, hogy megrendszabályozzák a renitens népet, országot, nemzetállamot, kormányt.

Van eszközük: a pénzmegvonás. Mert az a baj valójában, hogy sem a lengyelek, sem a magyarok nem találják el Brüsszel politikai ízlését, ráadásul a magyaroknak már negyedszer nem sikerül.

Ha valaki még nem értette volna eddig, most már talán megérti. Nem a jogállammal meg a vagyonbevallások rendszerével van probléma – hanem ezzel. S ha az olaszok is jobboldali kormányt merészelnének választani maguknak, akkor majd az ő vagyonbevallási rendszerükkel is baj lesz, náluk is tele lesz bajjal a „jogállam”, és majd ő k sem kapnak pénzt. Ezt közölte most Ursula von der Leyen a világgal.

Nem magyarázom meg. Úgyis megmagyarázza majd a német és a nemzetközi sajtó. Hogy Ursula nem is úgy mondta, nem is azt mondta, és nem is arra gondolt. Aztán – mert minden jel szerint a jobboldal fog győzni Olaszországban, sőt, ha ezek után nem a jobboldal győz, akkor az olaszok ugyanolyan gyáva senkik, mint a németek – majd nem kapnak pénzt az olaszok és baj lesz a jogállamukkal.

Ursula von der Leyen meg elegáns kék-sárga maskarában parádézik tovább a becstelenség, az aljasság, a hazudozás „európai” színpadán. Oda van teremtve. Hiszen ő is olyan haladó.

Mi pedig – ha megtaláltuk a hányózsákot – fogjunk össze gyorsan a normalitás útjára lépő olaszokkal is, hogy ne kelljen már sokáig részt vennünk ebben a gusztustalan színjátékban, amelyet ezek az Ursula von der Leyen-féle senkiházi gazemberek ripacskodnak itt össze nekünk.

Borítókép: Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke (Fotó: MTI/EPA/Ritzau/Mads Claus Rasmussen)

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
